

Ngày phán xét sẽ đến

Tuổi 20

Bao năm rồi không còn nhớ, nhưng quê hương tôi cứ mỗi độ xuân về thì cụ đồ râu tóc bạc phơ ngồi viết câu đối đỏ bên đường nay đã vắng bóng, thay vào đó người ta trơ trẽn, đem ra treo đầy đường, vẽ đầy phố những khẩu hiệu tuyên truyền mà chẳng ai thèm để ý: “Mừng Xuân, mừng đảng quang vinh.”

Những năm trước họ còn kịch cõm vô học đến độ dám để cả đảng đứng trên mùa xuân của đất trời, dân tộc. Năm nay, những đỉnh cao sở thú học làm người đôi chút đã biết đưa xuân lên hàng đầu, nhưng cũng chỉ đến đó thôi, trình độ văn hoá bỏ túc công nông cả mà.

Chẳng may phải sống trong môi trường ô nhiễm cực kỳ của cái gọi là cnxh. Chẳng may mỗi khi ra đường phải nhìn thấy khắp nơi cờ đỏ búa liềm và một ngôi sao vàng chìm ngập trong biển máu của màu cờ đỏ. Chẳng may cứ mỗi khi mở TV lại thấy xuất hiện những khuôn mặt no căng béo mỡ, húp húp mắt mỡ không ra của các Ủy viên Bộ chính trị, của ngài Thủ tướng “Vinashin”. Ôi tuổi trẻ Việt Nam, chúng tôi bị đầu độc, nhồi nhét trong gần 70 năm nay nơi ao tù xhcn, biết bao giờ chúng tôi mới bơi được ra biển khơi đây?

Trong đêm giao thừa 2012, khai bút đầu năm, trước tiên tôi xin cảm ơn nhân loại, và đặc biệt cảm ơn những người đã sáng tạo ra hệ thống Internet nhờ đó mà thế hệ trẻ Việt Nam không còn bị giam giữ trong ngục tù ngu dốt của đảng csVN nữa. Cảm ơn Bill Gates, Steve Jobs nhờ quý vị mà ngày hôm nay chúng tôi thênh thang lướt mạng ngay trước mũi bọn công an. Những bức màn tre, màn sắt trước đây giam giữ cha anh chúng tôi bây giờ chỉ là trò cười cho thế hệ @. Khi những hàng rào ngăn cấm tư tưởng con người bị phá bỏ bằng công nghệ thông tin, khi những bức tường lửa (firewall) trở thành bất lực trước khát vọng tự do, đấy là lúc dân chủ khai sinh. Tuổi trẻ Việt Nam sẽ đồng khởi vùng lên để trả lại tên đường TỰ DO, chúng tôi sẽ nam kỳ khởi nghĩa để đem lại CÔNG LÝ, cái gì của Cesar hãy trả lại cho Cesar. Chúng con xin cảm ơn cha mẹ đã cho con khối óc chấp cánh bay lên những vì sao cao nhất, và nhận thức được sự giãy chết của cnxh thay vì chủ nghĩa tư bản như người ta nói. Cha mẹ đã dạy chúng con biết thế nào là dân chủ thực sự khi cho phép chúng con nói lên những điều khiến cha mẹ lo nhiều, sợ hãi nhiều, cha mẹ không bịt miệng chúng con và bắt chúng con phải suy nghĩ một chiều như đảng vẫn làm. Chúng con biết tóc cha mẹ đang bạc đi vì sợ hãi để cho tuổi xanh chúng con vươn lên dưới ánh mặt trời. Xin cha mẹ yên tâm, nếu một mai con phải vào tù thì chế độ hôm nay cũng sẽ chẳng còn bao nhiêu thời gian nữa để giam giữ con, bạn bè, và anh chị em chúng con sẽ hàng hàng lớp lớp như thác đổ triều dâng phá đi khung cửa ngục tù, và ngày đó cũng không xa. Tại Việt Nam hôm nay làm gì có tự do, chỉ có nhà tù lớn hay nhà tù nhỏ mà thôi. Sợ hãi chính là tên cai tù nguy hiểm nhất cho mỗi người chúng ta, nhưng khi vượt qua được nỗi sợ hãi thì chính là lúc kẻ thù của chúng ta lo sợ. Con không còn sợ nữa, bạn bè con không còn sợ nữa, chúng con đang tỉnh thức sau đêm dài u mê. Bây giờ là lúc đảng csVN sợ hãi, chính vì sợ hãi nên chúng ra tay bắt bớ giam cầm bất cứ ai, như con chó điên cắn càn trước khi nhận viên đạn thi ân và bị vắt xuống cống.

Các đỉnh cao Bắc bộ phủ cứ bắt hết đi, nhớ mà giữ Bùi Thị Minh Hằng thêm vài chục năm nữa, cho cái gan dũng khí của cô ta phải héo hon trong lao tù – Hãy giam Cù Huy Hà Vũ cho đến ngày một gông – Hãy bịt miệng Linh mục Nguyễn Văn Lý cho đến khi không còn hơi thở để cả thế giới thêm ghê tởm cái chế độ - Hãy cô lập

Hoà thượng Thích Quảng Độ để cho nhân loại biết thế nào là tự do tôn giáo tại Việt Nam – Trí thức như Trần Huỳnh Duy Thức là cái gai đâm vào mắt đảng hãy nhỏ tận gốc, diệt tận ngọn – Và hàng ngàn tiếng nói bất khuất khác đang bị đảng cô lập! Nhà báo Hoàng Khương là kẻ bôi bác cách mạng chưa kể tội cả gan gài bẫy công an đảng, cần phải biệt giam. Đêm giao thừa năm nay, hoà cùng niềm vui xuân của dân tộc, qua mạng Internet, qua Dân Làm Báo tôi đã thấy ngọn lửa sấm sét từ nòng súng của anh hùng Đoàn Văn Vươn, những phát súng, những viên đạn, những quả mìn tự chế bằng uất hận đã làm rung chuyển thành trì xhcn. Tôi đã thấy từ đầu que diêm uất hận của mỗi người dân Việt bay lên màn đêm góp lại cùng nhau thành đám cháy rừng quét sạch cái đảng bán nước, hại dân. Hãy nhóm lên hàng triệu que diêm khác, súng hãy nổ khắp nơi, một cánh chim không thể nào bay xa được, cả triệu cánh chim chúng ta sẽ đủ sức quét đảng cộng sản “Hèn với giặc, ác với dân” này ra biển Đông. Trong quá khứ, đảng đã để ra một anh hùng Lê Văn Tám giả tạo lịch sử sẽ phán xét, nhưng trong hiện tại đảng đang tạo ra những Thánh tử đạo cho đất nước oai hùng, bắt thêm nữa đi, nhốt cho chật nhà tù, tuổi trẻ chúng tôi cần thần tượng để tôn thờ.

Hỡi bạn bè yêu thương của tôi, hỡi tuổi trẻ kiêu hùng Việt Nam, hỡi những ai không còn sợ hãi nữa, tôi cảm phục vô cùng khi hằng tuần thấy các bạn rủ nhau với laptop bên cạnh và đọc Dân Làm Báo trước mũi bọn công an nguy quyền cộng sản. Tôi ngưỡng mộ vô cùng khi các bạn dũng dạc đọc tuyên ngôn Hoàng Sa, Trường Sa ngay giữa thủ đô Hà Nội, xin cho tôi được ngả mũ kính phục tất cả. Các bạn là Việt Nam và Việt Nam là các bạn. Tôi xin cúi đầu trước lòng dũng cảm của chị Trần Thị Nga và cháu bé còn trên tay mẹ đi biểu tình chống Trung Quốc, chị oai hùng gấp vạn lần Nguyễn Chí Vịnh, Phùng Quang Thanh.

Hỡi đám công an ngu dốt, mặt mày vênh váo ngồi thành từng nhóm với điện đàm quán trong những tờ báo, có gì đâu sợ hãi mà phải dấu diêm, chỉ cần nhìn cái khuôn mặt lấm la lấm lét như chó ăn vụng bột các ông đã tự giới thiệu mình là ai rồi. Không cần phải đem máy phá sóng đến để ngăn ngừa chúng tôi dùng điện thoại liên lạc rủ nhau đi biểu tình, qua Internet chúng tôi đang gửi thông điệp cho cả nước, cho cả thế giới là tuổi trẻ Việt Nam đang đứng lên và chúng tôi sẽ là sóng thần quét sạch chế độ cộng sản Việt Nam. Chúng tôi hiện ngang làm việc đó ngay trước mũi các ông đấy, mở mắt ra, thông minh một chút cho vợ con đỡ tủi thân. Các ông dùng bộ đàm tầm sóng không quá vài cây số để liên lạc, xin chỉ thị, chúng tôi sử dụng iPhone, iPad gửi thông điệp đi toàn cầu qua vệ tinh. Chúng tôi đọc báo phản động ngay trước mũi các ông, nhiều khi còn dễ hơn đọc ở nhà vì sợ cha mẹ không cho. Các ông lù lù ngoài ánh sáng, khệnh khạng coi trời bằng vung, chúng tôi âm thầm làm giòng nước ngầm xoáy đổ chế độ, đổ các ông giữ được nước trong lòng bàn tay. Các ông mù quáng bảo vệ một chế độ giẫy chết, chúng tôi nhìn xa trông rộng hướng về một ngày mai đất nước không còn cộng sản. Các ông ăn lương của dân chúng nhưng quay lại cắn chủ, chúng tôi được cha mẹ nuôi và dạy cho đâu là bạn đâu là thù. Các ông là Trần Ích Tắc, Lê Chiêu Thống, chúng tôi là Quang Trung, Trần Hưng Đạo, Bà Triệu, Hai Bà Trưng. Các ông quỳ lạy trước bá quyền Đại hãn, chúng tôi chuẩn bị ống đồng cho con cháu Tôn Sĩ Nghị. Các ông cản trở ngấm rơm xin gắn thêm một sao vào cờ Trung Quốc, chúng tôi sẽ quét sạch những sao trên màu cờ đỏ. Các ông ức hiếp dân, tịch thu nhà cửa đất đai, đào mồ mả gia tiên, chúng tôi nổ súng ở Tiên Lãng, đặt bom nhà Đại tá công an tại Thái Nguyên. Các ông ở nhà cao cửa rộng, con cái đi xe hơi vênh váo cặp kè chân dài cổ cao, chúng tôi là hàng triệu triệu xe gắn máy, đi bộ có, chen chúc trên xe buýt có và chúng tôi đông như ong như kiến... tất cả đang hướng về các ông cho ngày phán xét. Các ông ngu đàn tin là đảng muôn năm, chúng tôi sáng suốt tin là DÂN VẠN ĐẠI. Các ông là

thuyền, là Vinashin, Vinalines, chúng tôi là sóng và sóng đã đánh chìm thuyền. Các ông tình nguyện làm khuyển mã cho 14 con khi đột, chúng tôi là con cái của 90 triệu dân. Các ông nhìn trước mắt “còn đảng, còn mình” hoặc trung với đảng trước cả hiểu với dân, chúng tôi nhìn lâu dài, đất nước quê hương là muôn năm muôn đời và đảng là một bọn thảo khấu cướp ngày không hơn không kém. Các ông là những con lừa bị che mắt chỉ thấy một hướng, chúng tôi là cánh hạc bay trên trời cao nhìn thấy năm châu bốn bể. Hãy tỉnh thức trước khi chúng tôi phải hành động, hãy đứng về chính nghĩa thay vì bạo quyền, hãy trả thẻ đảng và về với nhân dân. Khi sóng nổi, khi bão đến chớ có đại đột mà chống lại ý trời và lòng dân.

Hãy dẹp ngay đám dân phòng võ học, thất nghiệp, đeo băng đỏ ngang tay. Bọn cô đuôi chó đó chỉ khiến chúng tôi khinh bỉ chế độ và nuôi cảm hờn dâng cao mà thôi. Một cú đâm vào mặt người dân, một liều thuốc ngậm miệng, ngạo mạn của tên dân phòng già sắp chết hùng hổ trên cung Thánh nhà thờ Thái Hà sẽ được trả lời bằng trăm bài viết trên Dân Làm Báo với hàng triệu người khắp thế giới xem và họ sẽ chuyển tin đến hàng triệu người khác. Chúng tôi liệu có thông minh hơn các ông không, hỡi những đỉnh cao trí tuệ. Các ông theo ý đảng, chúng tôi vâng ý trời toại lòng dân. Các ông là thiểu số, chúng tôi là toàn dân.

Tuổi trẻ chúng tôi bị che mắt bằng khăn quàng đỏ đã bao nhiêu năm rồi, chúng tôi bị tẩy não bằng một chủ nghĩa ngoại lai đã và đang bị cả nhân loại ném vào sọt rác. Chúng tôi bị bắt phải ca ngợi một xác chết, vâng nếu đêm qua em mơ gặp bác Hồ thì sáng nay, ngày mừng một Tết 2012 xin cho chúng tôi được đồng ca bài hát ân tình “Làm sao giết được người trong mộng”. Đừng ảo tưởng mà bắt 90 triệu người sống phải tôn thờ một xác chết!

Một nhạc sĩ gia nô nào đó viết: “Đảng đã cho ta một mùa xuân...” và nhiều bạn trẻ chúng tôi phải công nhận là bài hát này đã trở thành một liều thuốc sỗ công hiệu nhất cho những ai bị tảo bón, cứ nghe đến thì trong cơ thể chỗ nào có đường thoát là mọi thứ trong người đều tuôn ra như ba giòng thác cách mạng không cách nào kèm hãm được. Giá mà đảng đừng mộng mơ cao làm chính trị, thay vào đó đi bán thuốc sơn đông, cao hổ cốt, thuốc trị tảo bón thì lời to.

Năm mới, nói chuyện xuân, cho phép tôi được chia sẻ cùng các bạn những mùa xuân tù ngục “Gulag” mà đảng đã cho chúng ta và mỗi người hãy tự suy nghĩ xem liệu có còn ai muốn những mùa xuân kinh hoàng đó không?

Mùa xuân CẢI CÁCH RUỘNG ĐẤT. Chế độ csVN có thể che dấu những tội ác tày trời của họ qua sự kiểm soát chặt chẽ báo chí, thông tin và tuyên truyền. Nhưng họ không thể nào che nổi ánh sáng mặt trời mang tên lịch sử. Xin mời các bạn trẻ hãy vào Google và đánh hàng chữ cải cách ruộng đất các bạn sẽ thấy đảng quang vinh như thế nào trong việc chôn sống đồng loại. Hitler, nhà độc tài Đức Quốc Xã đi vào lịch sử là tên đồ tể của nhân loại, nhưng Hitler chỉ giết người Do thái chứ hãn không giết người cùng chủng tộc. Bác Hồ noi gương bác Mao quay về giết ngay chính đồng loại, dạy con đấu tố cha mẹ, bắt người làm công đem chủ ra chôn sống, thậm chí giết chính những người đã giúp đỡ, nuôi nấng, che dấu mình khi còn hoạt động trong bí mật như câu chuyện bà Nguyễn Thị Năm. Cho đến nay, vẫn chưa có con số chính thức nào cho biết có bao nhiêu nạn nhân bị đấu tố và chôn sống trong cuộc cách mạng ccrđ ô nhục này, nhưng ước lượng không dưới 250,000 người, khi mà dân số miền bắc vào thời điểm đó chỉ 16 triệu người. Ông Hồ quả là vĩ đại hơn Hitler trong thành tích giết người đồng chủng!

Ngày hôm nay, chính quyền Cambodia và Toà án quốc tế đem ra xử bẽ lũ Pol Pot với tội danh diệt chủng. Trong khi đó, đảng csVN vẫn tiếp tục cưỡng bức cả nước phải thờ cái xác chết Hồ Chí Minh. Vâng, lịch sử cũng ghi là ông Hồ đã khóc và xin lỗi toàn dân về sai lầm của một số cán bộ trong khi thi hành chính sách ccrđ. Có thể

thôi sao, trên dưới ¼ triệu người chết đưa đến hàng triệu gia đình tan nát và chỉ một lời xin lỗi của lãnh tụ là xoá đi tất cả! Ôi mùa xuân tuyệt vời đảng đã cho ta! Ôi sinh mạng người Việt dưới chế độ xhcn rẻ hơn cả bèo, hơn một phần tư triệu xác chết đổi lấy vài giọt nước mắt cá sấu của tên già đồ tể.

Mùa xuân TRĂM HOA ĐUA NỖ. Không la hét đầu tổ ồn ào như ccrđ, lần này bác và đảng thâm hiểm, mưu mô và quỷ quyết hơn rất nhiều. Hãy khuyến khích cho trăm hoa đua nở cho trăm nhà lên tiếng. Từ đó, một Trần Dần xuất hiện, *"Tôi đi không thấy phố không thấy nhà, chỉ thấy mưa sa trên màu cờ đỏ"*, cứ thế hàng trăm văn nghệ sĩ ưu tú của miền bắc lần lượt xếp hàng vào trại cải tạo, để học tập để thấm được thể nào là "mưa sa trên màu cờ đỏ". Đảng đã bước đầu thành công trong chiến dịch triệt hạ tư tưởng con người. Những cha ông chúng tôi ở miền bắc vào thăm gia đình sau năm 1975 kể lại cuộc sống sau mức màn sắt là mọi người sợ hãi, nghi kỵ lẫn nhau, gia đình có làm thịt một con gà cũng phải đóng kín cửa và chôn dấu lông gà nếu không muốn bị hàng xóm tố cáo. Ngồi tròn mắt nghe các cụ kể chuyện mà người tôi nổi cả da gà và từ đó tôi mới nhận thức được không phải chỉ có riêng miền nam khổ cực trong 37 năm qua đâu, mà người dân miền bắc đã phải cắn răng chịu đựng gần 70 năm nay rồi. Thành quả lớn nhất mà đảng đã đạt được trong chiến dịch trăm hoa đua nở này là tạo ra một sự phân hoá, nghi kỵ, bất tín giữa người dân với nhau.

Khi dân chúng không còn ai tin ai thì họ sẽ không còn sức kháng cự nữa và họ sẽ bị đảng "thuần thực", xin lỗi khi phải dùng từ "thuần thực" là ngôn ngữ chỉ dùng cho loài vật được người huấn luyện, tôi chỉ mượn hai chữ này từ cửa miệng ông Đại tá, Đỗ Hữu Ca, Giám đốc công an Hải phòng vừa phát biểu về vụ anh Đoàn Văn Vươn ở Tiên Lãng đã dùng súng bắn vào công an, bộ đội khi đám thảo khấu bu đến cưỡng đoạt đất đai mà mồ hôi và nước mắt của anh Vươn và gia đình đã đổ ra trong hàng chục năm qua để chiến đấu với biển với sóng. Viên Đại tá công an nói: *"Khi chúng tôi cưỡng chế, người dân nơi đây rất đồng tình. Tuy nhiên vụ việc có cái dở đó là tổ công tác khá chủ quan, không lường hết được các tình huống. Từ sau hòa bình đến nay, người dân Tiên Lãng khá thuần nên huyện nghĩ rằng không có việc chống đối như thế"*. 70 năm tư duy người cộng sản có khác gì đâu, họ vẫn xem dân không phải là người mà chỉ cần thuần hoá như những đàn súc vật không hơn không kém. Đảng đã cho ta gần 70 mùa xuân "khá thuần" cho nên khi những anh chị em ngư dân của chúng ta bị Trung Quốc đem tàu hải giám xâm phạm lãnh hải, bắt cóc đòi tiền chuộc và giết hại, đa số chỉ biết lặng câm khi đọc trên báo hoặc nghe những người phát ngôn của chính phủ gọi là "tàu lạ". Đảng đã thuần hoá chúng ta giống như những con đà điểu chỉ biết vui đầu trong cát khi gặp giông bão. Đảng hèn hạ không dám đối đầu với bọn bá quyền Trung Quốc thì cũng hiểu được, nhưng cả 90 triệu người trong nước đều im lặng trước lối giải thích "lạ" về "tàu lạ" thì không thể nào không khen cuộc cách mạng xhcnVN đã thành công trong mức độ thuần hoá con người như thế nào? Đảng đã thuần hoá người dân để mọi người chấp nhận những sự "phi lý" từ nay trở thành "có lý", đảng thành lập Dân quân biển để cùng nhau bảo vệ khi bị tàu lạ quấy rối, thế thì lực lượng hải quân, không quân với tàu ngầm Kilo và máy bay hiện đại để làm gì? Đảng dùng ống đu đủ thổi vào hậu môn của những Hiệp sĩ đường phố ở Bình Dương và lợi dụng nhiệt huyết của họ để chống tội phạm, trong khi đó thì sử dụng công an đi hiếp dân, bắt chẹn, ăn hối lộ. Quân đội nhân dân thì lo xây sân golf trong phi trường, đi làm kinh tế thậm chí mở nhà nghỉ, khách sạn, phòng massage nuôi béo bọn tướng tá. Công an thì nay bẻ cổ dân, mai giải toả nhà, đi đến đâu ngựa tay xin tiền đến đó. Công chức phường khóm thì hậm hoẹ khó dễ cho đến khi lòi ra phong bì. Ôi những mùa xuân vắng bóng công lý đảng đã cho ta! Mùa xuân nào cũng chỉ ở cùng chúng ta vài ba tháng, nhưng mùa

xuân của trăm hoa đua nở, trăm nhà lên tiếng đã bắt chúng ta phải ngậm miệng đến gần 70 năm qua.

Độc lập ở đâu khi mà mảnh đất quê hương đang bị người nước lạ hàng ngày đào phá beauxit, độc lập chỗ nào khi lòng dân sôi sục vì biển đảo bị chiếm đoạt bởi một lũ lạ người lạ ngợm, nói thẳng ra là bè lũ Đại hán Trung Quốc, ấy thế mà viên chức cao cấp của Bộ Ngoại Giao Việt Nam lại nói rằng “Yêu cho roi, cho vọt”, yêu kiểu đó thì tại sao quân đội nhân dân Việt Nam lại không dám “yêu lại” nhỉ? Hải quân Việt Nam Cộng Hoà họ có sợ đâu? Hay chính sách của đảng cs bây giờ là độc lập bằng miệng còn đất đai thì cứ từ từ bán, chẳng ma nào biết. Bọn Trung Quốc đã ở khắp đất nước rồi đó, chúng có mặt ở cao nguyên, chúng nằm ngay Lâm Đồng, chúng ngồi chồm hổm trong Bộ Chính Trị. Hàng hoá made in China ngụy trị từ Móng Cái đến Cà Mau, phim Tàu chiếu hết bộ này qua bộ khác trên TV do nhà nước kiểm soát. Có độc lập không khi đảng bắt những em bé gái mặc quần áo tàu đứng dưới trời giá lạnh cầm cờ sáu sao đón quan Thái Thú Tập Cận Bình?

Tự do theo nghĩa nào mà người dân chỉ mới nói đến hai tiếng thân yêu Hoàng Sa và Trường Sa là đủ để công an đập vào mặt, bắt bỏ tù, lôi kéo trên đường phố như súc vật. Tự do đâu mà Điếu Cày, người đã từng phục vụ chế độ trong hàng ngũ quân đội nhân dân bị giam quá hạn tù và cho đến nay vợ con vẫn không biết sống hay chết! Ấy thế mà bà Giáo sư, Phó Chủ tịch nước người có nhan sắc làm nhục tất cả phụ nữ Việt Nam lại còn nhe hàm răng vẩu cho rằng đất nước ta dân chủ gấp vạn lần bọn tư bản giấy chết. Liêm sỉ là điều không bao giờ có ở bọn đứng đầu nguy quyền cộng sản Việt Nam. Tự do ở chỗ nào mà cả nước có 700 nhật báo, tuần báo, đài phát thanh, đài truyền hình và tất cả đều nằm trong tay đảng? Cái thứ tự do trong tù ngục, tự do giữa bốn bức tường giam, tự do được kiểm soát bởi bọn cai ngục.

Hạnh phúc, có thật là chúng ta được hạnh phúc không? Còn tùy theo cái nhìn của mỗi người, nhưng tại sao chúng ta không hỏi Trịnh Kim Tiến về mảnh khăn tang chị quàng trên đầu bên di ảnh người cha ông Trịnh Xuân Tùng đã bị tên Trung tá công an Nguyễn Văn Ninh đánh chết, chxhcnVN quả là ưu việt, công an đánh chết người chỉ bị tuyên án 4 năm (tôi dùng chữ chỉ ở đây có nghĩa là tên Ninh rất có nhiều cơ hội được giảm án sau một hai tháng tù, và được tha sau một năm vì có hành vi tốt) chưa biết chừng hẳn sẽ được âm thầm chuyển công tác về một địa phương khác với chức vụ cao hơn, những tên đao phủ như Nguyễn Văn Ninh là vốn quý của đảng! Muốn biết rõ hơn nữa, hãy hỏi chị Thanh Tuyền và câu chuyện đau thương về người chồng bị giết chết ngay trong đồn công an Bình Dương. Hạnh phúc hay không cứ nhìn vào gia đình nhà văn Huỳnh Ngọc Tuấn và nữ anh thư đất Việt Huỳnh Thục Vy, họ chỉ có một tội là dám viết lên sự thật và đảng thì chỉ thích nói dối quanh co. Tôi không thể nào quên được hình ảnh chị Trần Thị Nga tay bồng con nhỏ đi biểu tình chống Trung Quốc và cái đảng hèn hạ này đã nhanh chóng xù lông nhe nanh vuốt, đưa công an đến khoá trái cửa nhà chị Nga, chúng nhốt người ngay tại nhà như nhốt con vật trong sở thú. Hạnh phúc như thế nào khi người vợ anh Đoàn Văn Vươn ở huyện Tiên Lãng, Hải Phòng nghẹn ngào trong nước mắt “Gia đình tôi năm nay không có Tết” vì nhà cửa đã bị chính quyền địa phương giật sập. Hạnh phúc trên vành khăn tang đảng đã đem lại mùa xuân cho Trịnh Kim Tiến & Thanh Tuyền, một mùa xuân uất nghẹn vắng cha mất chồng. Hạnh phúc được sống cảnh màn trời chiếu đất, đảng đã mang lại mùa xuân cho gia đình người kỹ sư Đoàn Văn Vươn. Hạnh phúc trong bốn bức tường lao lý là quà của đảng gửi cho Trần Huỳnh Duy Thức, Cù Huy Hà Vũ, Nguyễn Văn Lý. Hạnh phúc được tự nhiên vào trại phục hồi nhân phẩm hai năm không cần ra toà đảng đã tặng cho Bùi Thị Minh Hằng. Những hạnh phúc đáng như thuốc bắc và cay gấp vạn lần ớt hiểm.

Ôi dân tộc tôi và những uất hận của 70 mùa xuân đảng đã đem về!

Mùa xuân MẬU THÂN 1968. Lịch sử Việt Nam sẽ không thể nào quên mùa xuân tang tóc 1968. Chúng tôi được nhồi nhét tại học đường về nhà thơ vĩ đại Hồ Chí Minh, khi nghe thầy cô chính trị khen thơ đầy mùi nước mắm con thuyền Nghệ An của ông cả bọn chúng tôi chỉ biết nhìn nhau với ánh mắt cười đều. Nhưng khi nghe thể hệ cha anh và đặc biệt là mấy bác người Huế bạn của ba mẹ tôi kể về biến cố Tết Mậu Thân 1968 tại Huế và các tỉnh thành miền nam. Kể về hình ảnh những sinh viên dưới chế độ Việt Nam Cộng Hoà như Nguyễn Đắc Xuân, anh em Hoàng Phủ Ngọc Tường, Hoàng Phủ Ngọc Phan đi theo cách mạng và quay về đeo súng chạy trên đường phố Huế giết người không gớm tay (theo tôi, những tên này cần phải đem ra Toà án Quốc tế Nuremberg để xử như bè lũ Pol Pot). Nhưng có lẽ tên tội phạm lớn nhất của đất nước Việt Nam sẽ không ai khác hơn là nhà thơ và đồng thời là cái xác chết ở Ba Đình hôm nay. Hy vọng lịch sử sẽ công minh và chắc chắn sẽ phải là như thế thôi. Năm 1968, ông Hồ đã gửi đi mệnh lệnh giết người qua đài phát thanh Hà Nội với bốn câu thơ:

“Xuân này hơn hẳn mấy xuân qua,
Thắng trận tin vui khắp nước nhà,
Nam Bắc thi đua đánh giặc Mỹ.
Tiến lên! Toàn thắng ắt về ta!”

Lịch sử văn chương thế giới chưa có bài thơ nào mà lại giết nhiều người như thơ ông Hồ. Đảng đã cho ta một mùa xuân đầy uất nghẹn, đó là mùa xuân 1968 khăn tang phủ trùm trên một nửa đất nước. Hãy tạm cất trái tim vào ngăn kéo vài giây và thử đếm xem số nạn nhân bị quân Mỹ thảm sát ở Mỹ Lai so với thành quả đảng csVN giết người năm Mậu Thân 1968, Mỹ Lai sẽ chẳng thể nào so sánh bằng và đó là sự thật. Hơn 5,000 người dân Huế đã bị vùi dập trong những ngôi mộ tập thể, tiếng khóc vang tận trời xanh.

Năm 1968 đã mở màn cho cả thế giới thấy một hình ảnh thật của bộ đội cụ Hồ chân đi dép râu, đầu đội nón tai bèo điên cuồng lùng diệt những người họ đi giải phóng, và giải phóng thật sự cho họ về thế giới bên kia. Nói cho công bằng thì bộ đội miền bắc vào đánh miền nam năm Mậu Thân 1968 cũng tử trận với một con số cực kỳ cao, chiến thắng đã không đứng về phía kẻ xâm lăng nhưng vết thương hẳn mãi trong lòng dân tộc.

Đêm 28 Tết mới đây, tôi cùng bạn bè đi chợ hoa trên đường Nguyễn Huệ, Sài Gòn và tôi không khỏi uất hận khi thấy xuất hiện trên đường phố những băng tuyên truyền về chiến thắng Mậu Xuân 44 năm trước. Cho đến nay, 2012 đảng vẫn còn say men trong tiệc máu đồng loại, tại sao đảng lại không kỷ niệm cuộc đại cách mạng cải cách ruộng đất nhỉ? Trưng bày những biểu ngữ ca ngợi chiến thắng Mậu Thân cho chúng ta thấy rất rõ ràng là đảng chưa bao giờ đứng về phía nhân dân cả. Bất cứ người Việt có tâm hồn nào ở hai miền bắc và nam nếu còn lương tâm chắc sẽ phải hổ thẹn về thành tích Mậu Thân, anh em cùng cha cùng mẹ, cùng máu đỏ da vàng giết nhau. Tôi được biết qua tìm hiểu, tại Hoa Kỳ sau trận nội chiến Bắc Nam người Mỹ đã chôn chiến sĩ hai miền chung một nghĩa trang Arlington xoá đi hận thù, quên đi quá khứ. Tại Việt Nam cái đảng cầm thú 44 năm sau Tết Mậu Thân vẫn còn hô hào chiến thắng người miền bắc giết người miền nam và nghĩa trang Quân đội Biên Hoà của chế độ Việt Nam Cộng Hoà vẫn còn trong hoang phế, với hình ảnh trên bia mộ người đã khuất bị đục mắt, đục tên. Cầm thú cũng chưa bao giờ thù xác chết và việt cộng còn cao hơn cả cầm thú trên ý nghĩa này.

Máu anh em hai miền đã thấm vào đất Mẹ, xương đã khô trên đồi quê hương.

Nhưng cho đến ngày hôm nay giải khăn tang vẫn còn trắng xoá trên đầu Trịnh Kim

Tiến & Thanh Tuyền và nước mắt vẫn còn tuôn trong hàng ngàn trại tù cải tạo khắp nơi trên cả nước cùng thân nhân và gia đình họ. Tội ác diệt chủng.

Mùa xuân GIAN DỐI 1976. Ngày 30/4/1975 khi những chiếc xe tăng Nga và các anh bộ đội chân dép râu dẫm nát đời son trẻ, nón tai bèo che khuất nẻo tương lai tiến vào thành phố Sài Gòn niềm vui đâu chưa thấy, chỉ nửa tháng sau một thông báo ngắn gọn của Ủy ban Quân quản được ký bởi tên Đại tá công an Cao Đăng Chiếm kêu gọi các sĩ quan, binh sĩ, nhân viên chế độ VNCH đi trình diện học tập cải tạo 3 ngày, 10 ngày, hoặc một tháng tùy theo cấp bậc và chức vụ. Người miền nam chưa bao giờ sống và hiểu cộng sản cả, gần một triệu thành viên quân cán chính VNCH đã ra trình diện và cái 10 ngày đã trở thành 10 năm hoặc hơn thế nữa, chưa kể nhiều người đã chết trong tù.

Đây là vết nhơ lịch sử, là sự gian dối vĩ đại nhất mà không một chính quyền có lương tâm và đạo đức nào làm. Nhưng đây cũng là đạo đức thật của Hồ Chí Minh. Đất nước Việt Nam sau 37 năm đến nay vẫn còn anh em bắc nam hận thù nhau cũng chỉ vì vậy. Mẹ tôi kể, một người bà con bên ngoại gia đình ở bắc vào nam thăm và được biết bố tôi phải đi học cải tạo, người dì ngoài bắc đã khóc thật to giữa nhà và nói: - "Sao bố mày đại thế, tin được chúng nó à. Tao ở ngoài đó năm 1972 khi Mỹ đánh bom 12 ngày đã tưởng quân Sài Gòn ra giải phóng rồi, khổ thân, sao lại để chúng nó vào đây?"

"Bây giờ dân miền nam chúng tôi nói riêng và cả nước nói chung đã hiểu các ông rồi! Tôi viết những hàng này trong đêm giao thừa thiêng liêng của dân tộc. Không dám thay mặt ai, nhưng tôi một công dân tên "Tuổi 20" xin đồng dục trả lại đảng những mùa xuân tang tóc, đầy uất hận. Và cho tôi gửi đến đảng csvn thông điệp đêm Giao thừa 2012, đó là: **NGÀY PHÁN XÉT SẼ ĐẾN.**

1) Tuổi trẻ Việt Nam ngày hôm nay đã quen với thế giới @, iPhone và iPad, sẽ không dễ bị che mắt, bịt mắt và lừa đảo như thế hệ cha anh chúng tôi. Nếu 14 ông bà bộ chính trị, những đỉnh cao của sở thú còn tin vào quyền năng vô hạn của hơn 700 tờ báo, đài phát thanh, và truyền hình các vị có thể định hướng, dẫn dắt chúng tôi. Hãy tỉnh thức, Việt Nam hôm nay có hàng triệu triệu người trẻ không buồn đọc báo, không thèm nghe đài và đang âm thầm cùng nhau xây thêm ống cống đủ cỡ cho các vị, và các quan tham. Chúng tôi sẽ thi đua mừng (đảng quang vinh) bằng cách làm vượt chỉ tiêu những ống cống thật to và thật chắc, bảo đảm (muôn năm). Hatka đã thay mặt chúng tôi gửi quà Tết đến 14 con khi đột Bộ Chính Trị, nếu những ống cống đó còn quá nhỏ với xác thân mỡ màng của 13 con đực và 1 con cái, xin vui lòng cho biết chúng tôi sẽ thay thế bằng ống cống to hơn. **NGÀY PHÁN XÉT SẼ ĐẾN.**

2) Tuổi trẻ chúng tôi hôm nay không sinh ra trong rừng, cũng không tốt nghiệp bỏ túc hay chuyên tu, cho nên đảng csvn chớ có đại đột lầm tưởng chúng tôi là bầy cừ non dễ bảo, dễ nghe. Chính cái hệ thống xã hội và giáo dục thấp kém của cnxh do quý vị lập ra đã khiến chúng tôi trở thành nhiều loại người nổi loạn mang đặc thù khác nhau. Loại tuổi trẻ thứ nhất nổi loạn, ăn chơi đàn điếm, lái xe sang trọng hằng tỷ đồng, uống rượu ngập đầu trong các nhà hàng sang đó chính là con cháu quý vị được xã hội gọi là "bọn 5 C" (con cháu các cụ cả), loại này là thứ dòi bọ lớn lên trong đám phân và họ không thể đại diện cho chúng tôi. Thành phần tuổi trẻ thứ hai, bị gia đình và xã hội bỏ rơi và từ đó cuốn lốc vào tội phạm cướp của giết người như tên Lê Văn Luyện, đây là thành phần cháu ngoan bác Hồ, chúng tôi cũng xin phép đứng xa với tất cả sự tiếc nuối vì chẳng qua họ chỉ là những hạt giống ngậy thơ bị gieo trồng trong mảnh đất xhcn vô cảm, nơi công an giết người vô luật vô pháp, nơi cảnh sát giao thông ngày đêm cướp cạn của dân, nơi Phó Giám đốc Sáu lèo tình Sóc Trăng đánh bạc thua hằng tỷ. Trưởng thành trên mảnh đất tòi tẹt đó thì tuổi trẻ Việt Nam có

thêm một Lê Văn Luyện thì cũng không phải là điều ngạc nhiên, họ là những sản phẩm đặc trưng của cnxh, những quái thai của thiên nhiên kỳ. Chúng tôi không thuộc hai loại tuổi trẻ trên, xin đừng lầm. Chúng tôi là tuổi trẻ mặc áo NO U, chúng tôi là Hoa hậu biểu tình Trịnh Kim Tiến, chúng tôi là binh nhì Nguyễn Tiến Nam, chúng tôi là anh thư Phạm Thanh Nghiên, chúng tôi là Huỳnh Thục Vy, Nguyễn Thị Thanh Bình, chúng tôi là anh hùng Đoàn Văn Vươn, khi chúng tôi dám ngăn biển đắp đê thì phát súng của chúng tôi chắc chắn sẽ không thua gì sóng biển vang âm toàn thế giới. Súng đã nổ và cuộc chiến đã khởi đầu trên cả nước.

Tuổi trẻ chúng tôi không súng không đạn, không máy bay Sukhoi, không tàu ngầm Kilo nhưng khác với hải quân của quý vị chúng tôi không sợ Tàu cộng. Chúng tôi không đeo quân hàm tướng tá, nhưng sẽ không bao giờ hèn như các ông tướng phường tuồng Phùng Quang Thanh hay Nguyễn Chí Vịnh hèn hạ khép nép trước quan Thái thú Tàu. Thế hệ trẻ Việt Nam hôm nay chiếm hơn 2/3 dân số và chúng tôi đang mỗi ngày góp lửa để đốt sạch cái chủ nghĩa cs hết thời trên quê hương Việt Nam. Hôm nay chúng tôi chỉ là những ngọn nến nhỏ, khi góp lại chúng tôi thành sức mạnh Thái Hà, thành đêm tỉnh thức nơi nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế. Hôm nay, tiếng nói của chúng tôi có vài triệu người xem trên Dân Làm Báo, ngày mai tiếng nói đó sẽ thành sóng biển Đông cuốn trôi chế độ bạo tàn. **NGÀY PHÁN XÉT SẼ ĐẾN.**

3) Tuổi trẻ chúng tôi không thích những kẻ loạn ngôn, chúng tôi lợm giọng và buồn nôn khi thấy quý vị ngu dốt, trơ trẽn và vô liêm sỉ đến tột cùng khi tiếp tục lái nhãi “Đảng csVN quang vinh muôn năm” Có ai lại tôn vinh cái đảng mà bàn tay thấm máu dân mình, cái đảng xây nhà tù nhiều hơn trường học, cái đảng dựng phòng massage nhiều hơn nhà thương. Cái đảng đem con gái ra trần truồng phơi bày trước người Đài Loan, Hàn Quốc để họ sờ nắn như đi mua gà vịt với một hy vọng mong manh là sớm được thoát ra khỏi thiên đàng xhcn. Muôn năm thế nào được khi những ông bà quan tham, lúc chưa có quyền hành thì năm anh việt cộng đu cành đu đủ cũng không gãy, khi có chức quyền chỉ một hai năm sau béo no, béo tròn, mắt mũi húp híp mở không ra, không tin, cứ nhìn các quan phường xã trở lên thì sẽ rõ. Xin đừng lộng ngôn mang cái đảng 4 triệu người hèn với giặc, ác với dân ra và bắt gần 90 triệu còn lại phải tung hô “muôn năm”, chúng tôi không phải dân Bắc Triều Tiên! Đừng ru ngủ chúng tôi bằng những hội hè, đình đám. Đừng mang những ca sĩ, người mẫu chân tay như bộ xương khô và bao nhiêu thịt (kể cả silicon đổ dồn vào ngực) và bảo đó là tuổi trẻ Việt Nam. Đảng csVN dưới sự chỉ đạo của 14 bộ óc “siêu nhỏ bé” vừa qua đã làm nhục cả dân tộc qua hình thức vận động ĂN GIAN bình bầu cho Vịnh Hạ Long trở thành kỳ quan của thế giới, ăn gian vì bất cứ một cuộc bầu cử chân chính nào mỗi người chỉ được phép xử dụng một phiếu, nhưng với Việt Nam thì khác, ăn gian ăn quyết công khai không biết ngượng, cả một hệ thống tuyên truyền hùng hổ của nhà nước cổ động mỗi người bầu hàng trăm hay thậm chí ngàn lần! Bảo khối óc của quý vị là “siêu nhỏ bé” thật không ngoa, cứ xem hình ảnh cháu của ông Bộ trưởng Thông tin và Du lịch, ngồi chưa vững mấy tháng tuổi mà đã biết cầm điện thoại bình bầu cho vịnh Hạ Long thì đủ thấy cái khôi hài, kịch cớm như thế nào? Còn gì nữa về những khối óc “siêu nhỏ bé” của 14 đỉnh cao trí tuệ, cái tổ chức bình bầu kỳ quan thế giới đó là tổ chức tư nhân NOW, không được Liên Hiệp Quốc công nhận. Làm sao mà một đảng ưu tú với hơn ba triệu đảng viên mà lại ăn phải quả lừa lớn như thế? Ngôn ngữ Việt rất phong phú, nếu mang chữ CON NGƯỜI tách ra làm hai thì mọi người sẽ thấy thành quả của đảng quang vinh đã huấn luyện cho chúng ta thành CON nhiều gấp vạn lần thành NGƯỜI. Sau gần 70 năm trong tăm tối, chúng tôi đã tỉnh thức hãy chờ và xem. **NGÀY PHÁN XÉT SẼ ĐẾN.**

Tuổi trẻ Việt Nam, bạn bè quen và chưa quen của tôi ĐỪNG SỢ HÃI! Chúng ta không cần lãnh tụ, vì mỗi người trong chúng ta đã là người điều hành chính bản thân mình.

Việc làm đơn giản nhất các bạn có thể làm là hãy phổ biến Dân Làm Báo và bài viết này đến bạn bè, người thân của mình. Nếu bạn ở nước ngoài, không cần giấy phép tác quyền hãy phiên dịch bài viết này, người viết chỉ xin bạn đừng sửa hoặc thêm bớt và gửi cho chính phủ, Thủ tướng, Tổng thống, Thượng nghị sĩ, Dân biểu, chính quyền địa phương nơi bạn đang sống. Hãy cất lên tiếng nói của tuổi trẻ Việt Nam. Một tiếng nói không ai nghe, nhưng hàng ngàn, trăm ngàn, và hàng triệu người cùng nói, nhân loại sẽ nghe.

Sống trong nước, tuổi trẻ Việt Nam khôn ngoan hơn chúng ta sẽ cất lên tiếng nói khác, âm thầm nhưng vũ bão. Chỉ cần các bạn tự mình và thuyết phục gia đình cùng nhau RÚT TIỀN ra khỏi tất cả các ngân hàng trong nước và thay vào đó mua vàng để phòng thân. Chỉ cần 24 tiếng đồng hồ thôi, chiến dịch XIẾT HẦU BAO nay sẽ đánh ngay vào tử huyệt nền kinh tế của chế độ. Tết sẽ qua, chi tiêu sẽ bị thâm thủng vì quà cáp, lì xì, hội hè đình đám, đây là thời điểm tuyệt vời để RÚT TIỀN. Việt kiều ở nước ngoài hãy gọi điện thoại về quê nhà khuyến khích thân nhân rút tiền vì không phải ai cũng có điều kiện đọc bài viết này.

Tôi đã góp ý cùng ba mẹ và các cụ sẽ làm ngay sau Tết, các cụ cũng sẽ rĩ tai bạn bè. Chúng ta không đánh chế độ bằng súng đạn, máu Việt Nam đã đổ ra trong hàng bao năm qua. Chúng ta hãy đánh bọn động vật hoang dã bằng khối óc của tuổi trẻ. Tại sao chúng ta phải cứ nai lưng nộp tiền nuôi những người cướp nhà, cướp đất của chúng ta? Tuổi trẻ Việt Nam cùng các thế hệ cha anh cả nước ĐỨNG LÊN, chúng ta đã quỳ gối bao năm rồi. Chúng ta cần ĐÓNG CỬA các ngân hàng trong nước, nên nhớ bọn tham quan của chế độ cùng vây cánh đang dùng tiền chúng ta gửi ngân hàng để quay về giết chúng ta, câu chuyện người anh hùng Đoàn Văn Vươn là một điển hình.

Nhân danh nhà nước (có ai biết nhà nước là ai đâu?) chúng thu hồi đất đai để bán cho tư bản đồ, và tư bản đồ vay tiền ngân hàng nơi chúng ta ký gởi. Đừng suy nghĩ sai trái là tôi gửi ngân hàng có vài trăm ngàn, rút ra sẽ chẳng nghĩa lý gì. Bạn đang làm to ngân hàng trong nước hiện nay đang sống bằng những đồng tiền nhỏ bé của bạn đấy, lấy thí dụ: Bạn gửi khoảng 200,000 trong ngân hàng và có 100 người như bạn ngân hàng sẽ thu vào 20,000,000, cứ thế mà nhân ra và tiền của bạn sẽ được chuyển thẳng vào tay tư bản đồ dưới hình thức cho vay. Các đại gia “tư bản đồ” sẽ dùng số tiền của bạn gửi ngân hàng để quay lại mua ruộng vườn, nhà cửa đất đai của bạn với giá rẻ hơn bèo sau khi đã hối lộ bọn tham quan tham địa phương. Chúng nó mượn đầu heo nấu cháo, chúng nó uống rượu, chơi gái bằng đồng tiền mồ hôi nước mắt của chúng ta, hãy tỉnh thức.

Kế tiếp, tình hình lạm phát ở Việt Nam hiện nay cao nhất Châu Á và đứng hàng thứ hai trên thế giới, đây là lời tuyên bố của ông Phạm Quang Nghị, Bí thư Thành ủy Hà Nội, Ủy viên Bộ chính trị, có nghĩa là đồng tiền Việt Nam sẽ càng ngày càng mất giá. Để kiểm nghiệm điều này, bạn hãy so sánh giá một bó rau muống, một cân thịt hoặc một tô phở của năm trước với năm nay bạn sẽ thấy ngay. Vật chất là tô phở, bó rau muống, ký thịt thì vẫn không thay đổi, chỉ có giá tiền là tăng lên thôi, đó là chúng

*minh hùng hồn của đồng tiền Việt Nam ngày càng mất giá. Tiền bạn gửi ngân hàng hôm nay có thể mua được 10 tô phở và năm sau lấy ra cộng cả tiền lời do ngân hàng trả lúc đó đừng nghĩ đến 10 tô phở nữa kéo sẽ thất vọng to. Chính vì thế, ngân hàng và tư bản đồ cấu kết với nhau dùng tiền của chúng ta ngay từ bây giờ để làm giàu, hãy tỉnh thức. **RÚT TIỀN RA KHỎI NGÂN HÀNG.** Chúng ta đã câm lạng trong 70 năm qua. Chúng ta đã bị bóp cổ bóp miệng trong 70 năm qua. Chúng ta đã bị lợi dụng trong 70 năm qua. Xương máu hai miền đã đổ ra chỉ để nuôi bầy thú dữ! **RÚT TIỀN RA KHỎI NGÂN HÀNG** chúng ta sẽ khai tử chế độ cộng sản Việt Nam trong vòng một tuần lễ.*

NGÀY PHÁN XÉT SẼ ĐẾN.

Tuổi 20

Chuyển đến: **Nguyễn Quang**

Ngày 21/10/4892 – Quý Ty (23/11/2013)

www.vietnamvanhien.net